

Η στάση στη Θεία Λειτουργία κατά τον Χρυσόστομο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:hellas-orthodoxy.blogspot.com

Τέλεια η μυσταγωγία, που τελείται στην εκκλησια-στική σύναξη. Στην ορθόδοξη λατρεία επεκράτησε τελικά η θεία Λειτουργία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Το υπερφυές μυστήριο τελείται. Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος αγιάζει και τα δύο τραπέζια. Και την αγία Τράπεζα, όπου ο άρτος και ο οίνος μεταβάλλο-νται σε Σώμα και Αίμα Χριστού. Και την τράπεζα της χω-ματένιας υπάρξεώς μας, όπου θα εναποθέσει ο λειτουργός τη θεία Κοινωνία, «εις αγιασμόν ψυχής τε και σώματος», «εις βασιλείας ουρανών κληρονομιάν, μη εις κρίμα ή εις κατάκριμα».

Για την τέλεση του μυστηρίου στην αγία Τράπεζα αρκεί η ιερωσύνη του πρεσβυτέρου ή του επισκόπου.

Για την πρόσληψη όμως του μυστηρίου μέσ' στον πι-στό απαιτείται η συνειδητή μετοχή.

Από ομιλία του ιερού Χρυσοστόμου (θ' περί μετανοίας, Ε.Π.Ε. 30,314-316) αποσπάμε μικρές περικοπές, όπου τονίζονται τρεις απ' τους βασικούς όρους της συνειδητής αυτής μετοχής.

Πρώτον: Η αδιάλειπτη παρουσία στην «επισυναγωγή» της Εκκλησίας, στον Κυριακάτικο εκκλησιασμό. Εί-χαν, φαίνεται, από τότε αρχίσει οι απουσίες απ' το Κυριακό Δείπνο. Σήμερα το απουσιολόγιο είναι πυκνότερο απ' το παρουσιολόγιο.

«Έχει 168 ώρες η εβδομάδα. Μια ώρα ξεχώρισε για τον εαυτό Του ο Θεός. Συ κι αυτή την ώρα (της Κυριακής) την ξοδεύεις σε κο-σμικά και γελοία; Κι όταν έρχεσαι, πώς έρχεσαι; Με μολυσμένη καρδιά στα μυστήρια; Αν επισκεπτόσουν βασιλιά ή άλλο άρχοντα, θάχες λασπωμένα τα χέρια;»

Δεύτερον: Η ακράδαντη πίστη, ότι όλος σε όλον! Αυτό συμβαίνει κατά τη Μετάληψη. Όλος ο Χριστός σ' ολόκλη-ρη την ύπαρξή μας! Αφαιρεί ο ιερός Πατήρ κάθε λογισμό, για το τί γίνεται και που πηγαίνει ο θείος Μαργαρίτης.

«Μη θαρρείς πως είναι ψωμί και κρασί. Δεν αποβάλλο-νται, όπως οι άλλες τροφές. Όπως το κερί, στην επαφή με τη φωτιά, γίνεται όλο ένα μαζί της, έτσι κι εδώ, ενώνονται τα μυστήρια μ' όλη την ύπαρξή μας. Δεν μεταλαμβάνετε από άνθρωπο, αλλά απ' τη λαβίδα των Σεραφείμ. Τα χείλη μας ρουφάνε το σωτήριο Αίμα απ' την άχραντη πλευρά Του».

Τρίτον: Η απόλυτη κατάνυξη κατά τη λειτουργική σύναξη. Δυστυχώς δεν θεωρούμε μεγάλη αμαρτία την απρο-σεξία, ακόμα και την αταξία κατά τη φρικτή ώρα της θεί-ας Λειτουργίας.

Ρωτάει ο ιερός Πατέρας: Δεν ντρεπόμαστε; Δεν κοκκινί-ζουμε;

«Άνθρωπε, τί κάνεις; Ο ιερέας προέτρεψε: Ψηλά το νου και την καρδιά! Και συ απάντησες: Έχουμε προς τον Κύριο! Δεν ντρέπεσαι και δεν κοκκινίζεις που λες ψέματα τού-τη την ώρα τη φοβερή; Πω, πω! Έτοιμη η τράπεζα. Ο Αμνός του Θεού για σένα σφαγιάζεται. Ο ιερέας αγωνίζεται για σένα. Το θυσιαστήριο πυρα-κτώνεται για σένα. Στέκουν τα Χερουβίμ, πετούν τα Σεραφίμ. Μυριάδες άγγελοι παραστέκουν...Το Αίμα απ' την πλευρά του Κυρίου χύνεται για σένα στο άγιο Ποτήριο...Συ δεν φοβάσαι; Δεν τρέμεις; Δεν κοκκινίζεις; Ψέματα λες και τούτη την ώρα; Στώμεν καλώς! Γεμάτοι φόβο και τρόμο, με τα μάτια κάτω, με την ψυχή επάνω. Να στενάζουμε άφωνα, με την καρδιά όμως να φωνάζουμε. Ας

στεκόμαστε στο ναό αμετακίνητοι, χωρίς να μιλάμε, χωρίς να κινούμαστε. Τα μάτια ούτε εδώ ούτε εκεί. Σοβαροί, γεμάτοι κατάνυξη και φόβο Θεού. Αυτά πολλές φορές θα σας τα λέω, μέχρι να διορθωθείτε...Πώς μπαίνουμε στην εκκλησία; Φυσικά, όπως πρέπει και ορίζει ο Θεός. Στη ψυχή καμιά κακία να μη κρατάμε. Όλους να τους συγχωράμε. Πώς θα πούμε, «Σβήσε τις αμαρτίες μας, όπως κι εμείς συγχωρούμε τους άλλους»;

(Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκη, Πρόσχωμεν (7) σ.24-28)